

indføre A- og B-fredningen, og det gør vi, fordi vi godt kunne forestille os, at B-fredningen måske var sådan en mellemting mellem en statslig og en kommunal aftale. Men igen, jeg opfatter det her sådan, at staten i mange tilfælde gerne vil have et højt bevaringsniveau, og at man i nogle af de kommunale byråd gerne vil have et højt bevaringsniveau. Derfor mener jeg også, at i og med at man tog det nye niveau ind, så ville nogle af de bevaringsværdige bygninger komme et trin højere op.

Det kunne godt være, at kommunen i sidste ende måske skulle have en afgørende indflydelse på, hvilke bygninger der bliver optaget på B-listen, men altså, at det var en slags, hvad skal man sige, udpegning af nogle af de særlig bevaringsværdige bygninger, som man ikke kunne give tilladelse til nedrivning af ved en normal procedure, ved blot at lave en lokalplan. Det var det, der var hensigten med det. Det mødte ikke så stor en velvilje, men jeg vil under udvalgsarbejdet prøve at argumentere for og overbevise om, at man i hvert fald ser på, hvor langt vi kan komme i den retning.

Så er det kort om skatterne: Der kan jeg sige, at grunden til, at vi foreslår det, er, at vi meget hellere ser, at man giver tilskud til de konkrete bygningsarbejder, og bygningsfondene skal efter vores opfattelse være meget, meget større. Vi har foreslået 100 mio. kr., og vi vil gerne være med til at hjælpe ministeren med at finde midler også andre steder end hos boligministeren, hvor jeg kan forstå at det er et beløb i størrelsesordenen 50 mio. kr. der måske kan komme på tale, 50-60, afhængig af hvor flink boligministeren er. Men vi vil gerne være med til at finde midler i andre ministerier også.

(Kort bemærkning).

Lis Greibe (S):

Ganske kort til hr. Bent Hindrup Andersen om nogle ganske få af de forslag, der ligger i beslutningsforslag nr. B 92:

Angående det med at skulle komme med forskellige løsningsmodeller i en lokalplan, så er det jo altså sådan, at kommunerne allerede nu kan udarbejde flere forslag, og det, der måske kan undre mig, når Enhedslisten foreslår, at det skal pålægges kommunerne at fremlægge det, er, at jeg mener i hvert fald ikke personlig, at man får det allerstørste borgerengagement ved, at borgerne skal forholde sig til nogle forskellige forslag og sige: Vi vil have det, eller vi vil have det.

Jeg tror egentlig, man vil få et meget bedre borgerengagement frem i forbindelse med en høring – den kan i sig selv være langt mere igangsættende – eller det kan også være et borgermøde, men det kan i hvert fald ofte være de steder, der kommer masser af gode, spændende forslag på bordet fra borgerne selv.

Omkring folkeafstemninger er det jo sådan, at kommunerne kan lave vejledende folkeafstemninger som sådan. Men jeg synes, det kan være lidt farligt, hvis man skal begynde at lave folkeafstemninger om nedrivning af bygninger, for jeg synes ikke altid, man kan tilgodese de saglige hensyn, der kan være. Stemningen for eller imod kan let blive alt for følelsesbetonet og kan egentlig ikke give et reelt indtryk af, hvad der som helhed kan tjene en by bedst.

Og så har vi jo altså repræsentativt demokrati i Danmark. Og medierne, de lokale medier, skal sandelig nok også være med til at styre tingene.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil gerne gøre opmærksom – eller henlede fru Lis Greibes opmærksomhed på, at det ikke er en idé, jeg har fået. Det er vores miljøministers idé fra 1970'erne om alternativerne. Og jeg vil gerne sige, at det er en ganske god idé, f.eks. i sådan et konkret tilfælde, hvor der udkommer en lokalplan, som indebærer en nedrivning. Nu er der en konkret sag, som udvalget også har været ovre at se på i Horsens, en hjørneejendom; dér er jeg ikke et sekund i tvivl om, at hvis der var udarbejdet en alternativ plan, som var en bevarende lokalplan, som bevarede hele karreen, også de huse, der lå længere oppe i Kattesund, og at det var bearbejdet på samme niveau, som den anden plan var, så havde befolkningen haft et endnu bedre grundlag for at tage stilling.

Det kan egentlig godt være, hvis den havde været gennemarbejdet helt, at kommunen så havde fundet ud af, at man ikke skulle have fremsat forslaget. Så jeg er ganske sikker på, at det er en god ting for en lokal bevægelse for bevarelse, at der er et alternativ.

Endelig vil jeg sige om afstemningerne: Jamen det, det går ud på her, er jo, at det er en uigenkaldelig handling, når man river en hjørneejendom ned, og dér vil jeg hellere lade tvivlen komme hjørneejendommen til gode.

Jeg kunne forstå, at fru Lis Greibe er lidt nervøs for, at man laver en lovgivning, der alt for meget sikrer de bevaringsværdige bygninger. Det må så være en diskussion, jeg synes at man skulle tage internt i Socialdemokratiet.